

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899032
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899032.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku vo veci uznania cudzozemského rozsudku týkajúceho sa občana Slovenskej republiky D. U. , prerokoval odvolanie D. U. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Ntc 20/2013, z 24. októbra 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného D. U. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom, sp. zn. 2Ntc 20/2013, z 24. októbra 2013 v spojení s uznesením predsedu senátu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2 Ntc 20/2013-114, z 9. septembra 2014 podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a vykonaní rozsudku Korunného súdu v Bradforde, Spojené kráľovstvo, sp. zn. T20127441, zo dňa 14. februára 2013 na území Slovenskej republiky, v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému D. U., nar. X. N. XXXX v X., trvale bytom X., B. č. X (evidovaný ako bezdomovec), ktorým bol uznaný vinným zo spáchania sprisahania za účelom znásilnenia v rozpore s par. 1 (1) Trestného zákona z roku 1977 na trest odňatia slobody s celkovou dĺžkou trestu 4 380 dní (12 rokov) väzenia. Krajský súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil odsúdeného D. U. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal odsúdený D. U. podania označené ako odvolanie a žiadosť, ktoré boli doručené súdu prvého stupňa 24. apríla 2014, 4. júla 2014 a 22. júla 2014. Vo svojich podaniach uviedol, že žiada o prešetrenie rozsudku Korunného súdu v Bradforde zo dňa 14. februára 2013, pretože súd ho právoplatne odsúdil na výkon trestu 6 rokov a do obdobia 12 rokov bude v podmienke. Krajský súd v Košiciach mu uznal 12 rokov odňatia slobody. Nakoľko skutok spáchal v

Anglicku, chce si ho tam 6 rokov odpykať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného D. U. nie je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadnu chybu, či nedostatok, pričom dôvody rozhodnutia vyložil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo. V súlade so zákonom rozhodol o uznaní a výkone rozsudku cudzozemského súdu, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky. Dôvody napadnutého rozsudku vo vzťahu k odsúdenému D. U. sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysokokvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolaciu súdu dáva možnosť v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Odvolací súd z predloženého súdneho spisu zistil, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí podalo na Krajský súd v Košiciach podanie zo dňa 27. júna 2013 pod č. 37659/2013/83/K09/RA, obsahujúce osvedčenie uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/JHA zo dňa 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásad vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „osvedčenie“) vydané slovenskému štátnemu občanovi D. U., nar. X. N. XXXX, zo dňa 14. júna 2013, žiadosť o repatriáciu zo dňa 18. marca 2013, rozkaz na vzatie do väzby zo dňa 14. februára 2013, obžalobu zo dňa 16. novembra 2012, zápisný hárok súdneho pojednávania, rozsudok Korunného súdu v Bradforde a správu pacienta zo dňa 25. marca 2013. Dokumenty boli Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky predložené v slovenskom jazyku, ako aj v overených kópiách v anglickom jazyku.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Košice v zmysle § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone, na základe výzvy Krajského súdu v Košiciach z 10. júla 2013 na vyjadrenie sa k návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na rozhodnutie o uznaní cudzieho rozhodnutia, v písomnom podaní uviedol, že sú splnené podmienky na uznanie a výkon predmetného cudzozemského rozhodnutia. Odsúdený D. U. nie je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní, odsúdený udelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia a dĺžka výkonu trestnej sankcie presahuje šesť mesiacov, preto prokurátor dal súhlasné vyjadrenie k uznaniu a výkonu rozsudku.

Z listín, ktoré obsahuje súdny spis, súd prvého stupňa správne zistil, že odsúdený D. U. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky (evidovaný ako bezdomovec v meste Trebišov) a bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, za ktorý mu možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nesprávne konštatoval, že v doručenom osvedčení nie je označená žiadna kategória trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone, ale dá s subsumovať pod trestný čin „znásilnenie“. V predloženom osvedčení (v anglickom aj slovenskom jazyku) orgán štátu pôvodu ale na strane 8 označil trestný čin „znásilnenie (sprisahanie)“, a preto krajský súd správne neskúmal, či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí).

Krajský súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného D. U. v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takýto postup boli splnené zákonné podmienky.

K samotným dôvodom odvolania odsúdeného D. U. odvolací súd uvádza, že zákon neumožňuje v takomto druhu konania uplatniť odvolacie námietky vo vzťahu k rozhodnutiu cudzozemského súdu, ani takýto rozsudok preskúmať. K výške trestu odňatia slobody považuje odvolací súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdenému bol Korunným súdom v Bradforde uložený trest odňatia slobody vo výške 12 rokov. Trest v rovnakej dĺžke uznal aj Krajský súd v Košiciach. Z predloženého osvedčenia je zrejmé, že odsúdený má nárok na zváženie predčasného alebo podmieneného prepustenia po vykonaní polovice trestu, t. j. po vykonaní 6 rokov. Rovnaká skutočnosť vyplýva aj z rozsudku Korunného súdu v Bradforde s tým, že odsúdenému sa do výkonu trestu odňatia slobody započítava doba, ktorú strávil vo väzbe. Po odpykaní polovice trestu môže byť odsúdený prepustený na podmienku. Nakoľko Korunný súd v Bradforde odsúdenému uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov (nie 6 rokov odňatia slobody a 6 rokov podmienne, ako sa nesprávne domnieva odsúdený), Krajský súd v Košiciach správne rozhodol o uznaní a výkone predmetného rozsudku s trestom odňatia slobody s celkovou dĺžkou trestu 4 380 dní (12 rokov).

Z hore uvedených dôvodov si odvolací súd neosvojil odvolacie námietky odsúdeného D. U..

Na podklade uvedených skutočností potom Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného D. U. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.